

DOSAR NR.3143/2004

ROMANIA
CURTEA DE APEL BUCURESTI-SECTIA A-VIII-A CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ŞI FISCAL

Sentiința civilă nr. 2435

Şedința din Camera de Consiliu de la 28.10.2004

Curtea compusă din:

PRESEDINTE - LUIZA PĂUN
GREFIER - DANIELA TOADER

.....

Pe rol pronunțarea asupra acțiunii în contencios administrativ formulată de reclamanta Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR-CH) în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.

Dezbaterile au avut loc în ședința din Camera de Consiliu de la 21.10.2004, când au fost consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta sentință când, Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitate părților să depună note scrise a amânat pronunțarea la 28.10.2004, când a pronunțat următoarea sentință:

CURTEA,

Constată următoarele.

Prin acțiunea înregistrată sub nr.1586/2003 pe rolul Curții de Apel București - Secția Contencios Administrativ reclamanta Asociația Pentru Apărarea Drepturilor Omului din România – Comitetul Helsinki a solicitat în contradictoriu cu Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție și cu Procurorul General Tănase Joița, să se constate că pârâții au încălcat dispozițiile art.16 alin.2 din Legea nr.29/1990, întrucât nu au executat sentința civilă nr.892 din 20 decembrie 2002 a Tribunalului București – Secția a VIII-a Civilă, Conflicte de Muncă și Litigii de Muncă, în termenul de 30 de zile , de la rămânerea ei definitivă și în consecință , să se dispună:

- amendarea Domnului Procuror General Tănase Joița, cu suma prevăzută de art.16 alin.2 raportat la art.10 alin.3 din Legea nr.29/1990;
- obligarea pârâților la plata daunelor pentru întârziere, în cuantum de 1.000.000 lei/zi , începând cu 20 mai 2003 și până la executarea hotărârii judecătorești precum și la cheltuieli de judecată.

Curtea de Apel București – Secția Contencios Administrativ, prin sentința civilă nr.1108 din 23 iulie 2003 , a declinat competența de

soluționare a cauzei , în favoarea Tribunalului București - Secția a VIII-a civilă cu motivarea că, aceasta este instanța de executare întrucât a pronunțat sentința civilă nr.892/2002.

Împotriva sentinței a declarat recurs reclamanta , criticând soluția de declinare a competenței în raport de calitatea pârâtului, Ministerul Public, de instituție centrală, care este de natură să atragă competența de soluționare , în primă instanță, a Curții de Apel.

Totodată s-a mai susținut că , la termenul din 23 iulie 2003, judecarea cauzei s-a desfășurat în condiții care au făcut imposibilă, prezența reprezentantului reclamantei, ca urmare a trecerii dosarului cauzei, de la completul de amiază, conform programării, la completul de dimineață.

Prin decizia nr.2122/27.05.2004 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție – Secția Contencios Administrativ – în dosarul nr. 3170/2003 s-a admis recursul și s-a casat sentința atacată nr.1108/23.07.2003 și s-a trimis cauza la Curtea de Apel București pentru continuarea judecării cauzei.

Pentru a pronunța această decizie s-a apreciat că în cauză sunt aplicabile dispozițiile art.3 alin.1 Cod procedură civilă, competența materială de soluționare a cererii formulate în baza art.16 alin.2 revenind Curții de Apel București – Secția Contencios Administrativ.

În urma aditerii recursului, cauza a fost înregistrată pe rolul Curții de Apel București - Secția Contencios Administrativ sub nr. 3143/2004.

În această fază procesuală reclamanta a depus la dosar în ședința publică din 23.09.2004, în baza art.132 Cod procedură civilă o precizare a acțiunii prin care solicită amendarea pârâtului Tănase Joița, conform art.16 al.2 din Legea nr.29/1990 începând cu data de 20.05.2003 și până la 29.08.2003 și transformarea daunelor cominatorii în daune compensatorii, respectiv daune morale evaluate la 10.000.000 lei.

La dosar pârâtul Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Curtea de Apel București a formulat întâmpinare , în raport de acțiunea precizată , în care solicită respingerea acțiunii ca neîntemeiată.

În ședința din data de 21 octombrie 2004, în baza art.51-52 Cod procedură civilă instanța a pus în discuția părților admisibilitatea cererii de intervenție accesorie formulată de SRI în favoarea pârâtului.

Motivat instanța a apreciat cererea de intervenție , ca inadmisibilă în raport de dispozițiile art. 16 alin.2 din Legea nr.29/1990, fiind o cerere de executare formulată în condițiile speciale ale Legii nr. 29/1990.

Pârâtul Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat respingerea cererii precizate formulată în baza art.16 din Legea nr.29/1990 ca inadmisibilă, arătând că sunt aplicabile dispozițiile Legii nr.544/2001, reclamanta prin avocat arătând că Legea nr.544/2001 nu conține dispoziții privind executarea .

În termenul de amânare a pronunțării , ambele părți au depus concluzii scrise și acte respectiv copia adresei nr.78/10.XII.2003 , copia recursului în anulare și copia deciziei nr.3835/12.XI.2003 prin care recursul în anulare a fost respins ca nefondat.

Pe excepția inadmisibilității cererii precizate formulată de reclamantă în baza art.16 al.2 din Legea nr.29/1990 , invocată de autoritatea pârâtă instanța o va aprecia ca neîntemeiată deoarece pe de-o parte cererea este formulată în condițiile prevăzute de art.16 al.2 din Legea nr.29/1990, nefiind aplicabile dispozițiile Legii nr.544/2001 care nu conține dispozițiile privind executarea hotărârilor pronunțate în contencios administrativ fiind aplicabile dispozițiile legii generale.

În consecință instanța în baza art.137 al.1 Cod procedură civilă va respinge excepția inadmisibilității cererii precizate , excepție invocată de autoritatea pârâtă.

În raport de actele depuse și de susținerile părților instanța reține în fapt următoarele:

Prin cererea formulată la data de 21 octombrie 2002 reclamanta a solicitat în baza Legii nr.544/2001 obligarea autorității pârâte Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție să-i comunice în scris informațiile de interes public solicitate și fixarea unui termen în acest sens , solicitând și să se constate că au fost încălcate dispozițiile art.7 alin.2 din Legea nr.544/2001.

Prin sentința civilă nr.892/20.XII.2002 pronunțată de Tribunalul București - Secția a VIII-a Conflicte de Muncă și Litigii de Muncă s-a admis în parte cererea formulată și a fost obligat pârâtul Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Curtea Supremă de Justiție să comunice reclamantei informațiile solicitate prin scrisoarea nr.303/26.08.2002.

A fost respins capătul de cerere privind constatarea încălcării art.7 alin.2 din Legea nr.544/2001.

Sentința a rămas definitivă și irevocabilă prin respingerea recursului declarat de pârât ca nefondat prin decizia civilă nr.291/17.04.2003 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția Contencios Administrativ în dosarul nr.500/2003, devenind executorie începând cu data de 20.05.2003.

Reclamanta a formulat acțiune la data de 26.05.2003 în baza art.16 din Legea nr.29/1990, înregistrată sub nr. 1586/2003 solicitând să se constate că pârâtii au încălcat dispozițiile art.16 din Legea nr.29/1990 și solicitând să se dispună amendarea pârâtului TĂnase Joița în calitate de procuror general cu amenda prevăzută de art.16 al.2 raportat la art.10 alin.3 din Legea nr.29/1990 începând cu data de 20.05.2003 și până la executarea hotărârii judecătorești, obligarea pârâților conform art.16 al.2 din Legea nr.29/1990 la plata de daune

pentru întârziere în cuantum de 1.000.000 lei pe zi începând cu data de 20.05.2003 și până la data executării hotărârii judecătorești și la plata cheltuielilor de judecată.

S-a arătat în susținerea cererii că autoritatea pârâtă a refuzat sistematic să execute dispozitivul sentinței civile nr.892/20.XII.2002, definitivă și irevocabilă prin respingerea recursului, în cauză fiind aplicabile dispozițiile art.16 al.1 din Legea nr.29/1990, autoritatea administrativă fiind obligată să execute obligația de a face - comunicarea de informații în cel mult 30 de zile de la data rămânerii irevocabile a hotărârii, termen care a expirat la 19.05.2003, prima zi de întârziere în comunicarea informației fiind 20.05.2003.

Reclamanta a solicitat aplicarea dispozițiilor art.16 al.2 din Legea nr.29/1990.

În susținerea cererii s-a depus sentința civilă nr.892/20.XII.2002 pronunțată de Tribunalul București și certificat de grefă din 20.05.2003 privind respingerea recursului prin decizia civilă nr.291/17.04.2003 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția Contencios Administrativ în dosarul nr.500/2003.

În cauză s-a formulat cerere de intervenție accesorie în interesul autorității pârâte de către Serviciul Român de Informații, solicitându-se respingerea cererii.

Prin sentința civilă nr. 1108/23.07.2003 pronunțată de Curtea de Apel București - Secția Contencios Administrativ s-a admis excepția de necompetență materială invocată din oficiu de instanță și s-a declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Tribunalului București.

Pentru a pronunța această sentință s-a apreciat că în cauză nu sunt aplicabile dispozițiile art.3 alin.1 Cod procedură civilă deoarece competența materială aparține Tribunalului București ca instanță de executare a sentinței civile nr.892/2002 care constituie titlu executoriu.

Prin decizia nr.2122/27.05.2004 pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Contencios Administrativ s-a admis recursul declarat de reclamantă și s-a casat sentința de declinare a competenței și trimis cauza la Curtea de Apel București pentru continuarea judecării.

S-a apreciat că în cauză sunt aplicabile dispozițiile art.3 alin.1 Cod procedură civilă competența de soluționare, în primă instanță revenind Curții de Apel București - Secția Contencios Administrativ.

În urma casării cauza a fost înregistrată sub nr. 3143/2004 pe rolul Curții de Apel București - Secția Contencios Administrativ și în această fază procesuală reclamanta și-a precizat acțiunea la termenul din data de 23.09.2004 în baza art.132 (2) Cod procedură civilă solicitând obligarea pârâtului Tănase Joița la plata amenzii prevăzută de art.10 alin.3 din Legea nr.29/1990 începând cu data de 20.05.2003 și până la data de 29.08.2003 - data eliberării din funcția de procuror general și la plata de daune morale de 10.000.000 lei și obligarea autorității pârâte

la plata daunelor cominatorii de 1.000.000 pe zi de întârziere începând cu 20.05.2003 și până la executarea integrală a sentinței civile nr.892/20.XII.2003.

Prin acțiunea reclamantei, astfel cum a fost precizată, autoritatea pârâtă prin întâmpinare a solicitat respingerea ca nefondată pe motiv că informațiile au fost comunicate prin adresa nr.78/10.XII.2003 fiind executat integral dispozitivul sentinței civile nr.892 din 20.XII.2002, în ședința publică din 21 octombrie 2004 cererea fiind apreciată ca inadmisibilă, motivare reținută și în concluziile scrise depuse la dosar , concluzii însoțite de adresa nr.78/10.XII.2003.

În aceeași ședință instanța a pus în vedere părților cererea de intervenție accesorie formulată de SRI , în interesul pârâtului , intervenție apreciată ca inadmisibilă în raport de dispozițiile speciale ale art.16 alin.2 din Legea nr.29/1990 și de obiectul cererii astfel cum a fost precizate.

Față de situația de fapt expusă mai sus, instanța va aprecia pentru următoarele motive că în principal cererea precizată este admisibilă și că pe fond cererea precizată este întemeiată în parte.

Excepția inadmisibilității cererii invocată de autoritatea pârâtă urmează a fi apreciată ca nefondată deoarece în cauză nu mai sunt aplicabile dispozițiile Legii nr.544/2001 pe fond ci dispozițiile art.16 din Legea nr.29/1990 , cauza fiind în faza de executare a sentinței civile nr.892/20.XII.2002 a Tribunalului București care constituie titlu executoriu , sentință definitivă și irevocabilă prin respingerea recursului declarat de autoritatea pârâtă.

Iar, conform deciziei de casare nr.2122/27.05.2004 în cauză sunt aplicabile dispozițiile art.16 alin.2 din Legea nr.29/1990 și art.3 alin.1 Cod procedură civilă în ceea ce privește competența materială.

Pe cererea reclamantei astfel cum a fost precizată formulată în baza art.16 din Legea nr.29/1990 instanța o va aprecia în parte întemeiată.

În parte ca întemeiată în ceea ce privește aplicarea art.16 alin.2 din Legea nr.29/1990 privind amenda și plata daunelor de întârziere și ca nefondată în ceea ce privește obligarea pârâtului Tănase Joița la plata daunelor morale.

Este nefondată obligarea pârâtului la plata daunelor morale deoarece în cauză, în faza de executare nu devin aplicabile dispozițiile art.22 alin.3 din Legea nr.544/2001, iar prin sentințe nr.892/20.XII.2002 care constituie titlu executoriu nu s-a admis acest capăt al acțiunii respingându-se cererea privind constatarea încălcării art.7 alin.2 din Legea nr.544/2001.

Cererea formulată și precizată în baza art.16 din Legea nr.29/1990 este întemeiată în ceea ce privește îndeplinirea condițiilor prevăzute de art.16 al.2 din Legea nr.29/1990.

În cauză pârâții nu au executat până la data formulării cererii - 26.05.2003 sentința civilă nr.892/20.XII.2002 rămasă definitivă și irevocabilă până la data de 19.05.2003 - termen conform art.16 alin.1 din Legea nr.29/1990, iar prima zi de întârziere a fost 20.05.2003.

Iar executarea sentinței s-a făcut ulterior, cu întârziere, în timpul procesului conform adresei nr.78/10.XII.2003 - filele 38-41 dosar.

Instanța, în baza art.16 din Legea nr.29/1990 cadrul special prevăzut în contencios administrativ, nu mai are componența legală de a aprecia pe fond dacă există o executare totală - cum susține pârâtul sau parțială cum susține reclamanta deoarece dispozitivul sentinței astfel cum a fost dispus a fost executat cu întârziere la 10.XII.2003 prin emiterea adresei nr.78/2003.

Instanța nu va reține ca impediment la executare, invocat de pârât declararea recursului în anulare împotriva sentinței civile nr.829/20.XII.2002 a Tribunalului București.

Aceasta deoarece pe parcursul soluționării recursului în anulare 27.05.2003 - 12.XI.2003, executarea hotărârii contestate nu a fost suspendată conform art.300 alin.2 Cod procedură civilă, iar prin decizia nr.3835/12.XI.2003, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția Contencios Administrativ recursul în anulare a fost respins ca nefondat. deci în cauză existând o întârziere nelegală de a executa sentința civilă nr.829/20.XII.2002, sunt aplicabile dispozițiile art.16 alin.2 din Legea nr.29/1990.

În baza art.16 al.2 din Legea nr.29/1990, instanța va aplica pârâtului Tănase Joița în calitate de conducător al autorității pârâte, în perioada 20.05.2003 - 29.08.2003 - data eliberării din funcția de Procuror General, amenda de 500 lei pe zi de întârziere prevăzute de art.10 alin.3 din Legea nr.29/1990.

Capătul de acțiune precizată privind daunele de întârziere apare ca întemeiat, pârâții executând nejustificat și cu întârziere titlul executoriu, cu depășirea termenului prevăzut de art.16 alin.1 din Legea nr.29/1990, termenul expirând la 19.05.2003, prima zi de întârziere fiind 20.05.2003.

Apreciind asupra caracterului și scopului acordării daunelor de întârziere, instanța conform art.16 alin.(2) va obliga pârâții la plata daunelor de întârziere astfel:

În solidar la plata daunelor de întârziere către reclamantă pentru perioada 20.05.2003 - 29.08.2003 de 300.000 lei pe zi de întârziere, iar ulterior va fi obligat numai pârâtul Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție pentru perioada 30.08.2003 - 10.XII.2003 - data eliberării adresei nr.78/10.XII.2003 prin care autoritatea pârâtă a executat dispozitivul sentinței civile nr.

892/20.XII.2002, fiind îndeplinite condițiile prevăzute de art.16 al.2 din Legea nr.29/1990.

În baza art.274 Cod procedură civilă va obliga pârâții la plata cheltuielilor de judecată către reclamantă de 2.000.000 lei reprezentând onorariu de avocat.

PENTRU ACESTE MOTIVE
IN NUMELE LEGII
HOTARASTE:

Respinge excepția inadmisibilității cererii invocată de autoritatea pârâtă.

Admite în parte cererea precizată, formulată în baza art.16 din Legea nr.29/1990 de reclamanta Asociația pentru Apărarea drepturilor Omului în România – Comitetul Helsinki (APADOR – CH) cu sediul în București, sector 3, str. Nicolae Tonitza nr.8 în contradictoriu cu pârâtul Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție cu sediul în București, sector 5, Bd. Libertății nr.14 .

În baza art.16 al.2 din Legea nr.29/1990 aplică pârâtului Tănase Joița în calitate de conducător al autorității pârâte, amenda de 500 lei pe zi de întârziere, prevăzută de art.10 al.3 din Legea nr.29/1990, pentru perioada 20.05.2003 – 29.08.2003.

Respinge cererea reclamantei de obligare a pârâtului Tănase Joița la plata daunelor morale în raport de dispozițiile art.16 al.2 din Legea nr.29/1990.

Obligă pârâta in solidar la plata daunelor de întârziere către reclamantă, pentru perioada 20.05.2003 – 29.08.2003 de 300.000 lei pe zi de întârziere.

Obligă pârâtul Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție la plata daunelor de întârziere către reclamantă de 300.000 lei pe zi de întârziere pentru perioada 30.08.2003 – 10 decembrie 2003.

Obligă pârâții la 2.000.000 lei cheltuieli de judecată către reclamantă, reprezentând onorariu avocat.

Definitivă și executorie.

Cu recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 28 octombrie 2004.

PRESEDINTE,
Luiza Păun

GREFIER
Daniela Foader

Red.LP
Dact.IT/4 ex.
8.12.2004